

SLOVENSKI NAROD.

Izjava vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele na vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 8 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tiste dežele toliko ved, kolikor znaš poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljavate naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vrčajo. — Uredništvo in upravljenštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravljenštvo naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljenštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34 — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Rojaki!

Državni zbor se je razpustil, razpisane so nove volitve!

Časi, pod katerimi se vršijo te volitve, so resni; resni za bodočnost Avstrije, resni za obstanek slovanskih narodov v Avstriji.

Nesrečne pogodbe z Ogrsko in s tujimi državami, nesrečna železniška politika s svojimi, vsak gospodarski napredki zavirajočimi tarifi, spravile so naše narodno gospodarstvo na kant; našo državo poplavljajo tuji pridelki ter jemljejo vrednost in ceno domaćim. — Naše kmetijstvo, naša industrija trepečeta za svoj obstanek.

Zadnji čas je, da se v tem oziru krene na drugo pot, da se od države pospešuje, podpira in ščiti domače delo, domače kmetijstvo in domača industrija po pametnih, dobro premišljenih postavah in pogodbah.

Avstrijo, sestavljeno iz raznih narodov, državo, katera bi po svojem početku in po obstoječi ustavi morala vsem narodom biti enako pravična, hočejo nemški naši državljanji preustrojiti v nemško državo, vse nemške stranke, od najbolj radikalne do konservativne, so se našle sedaj skupaj v zahtevi, da se naj zakonitim potom odkaže in zajamči nemščini prvenstvo in neomejeno nadvlado; zahtevajo ene, da se proglaši nemščina za državni jezik, druge, da se proglaši ona, — kar jev bistvu isto — za splošni občevalni jezik.

Kake posledice bi imelo tako povišanje nemščine, kaže nam v grozečo svaritev pogled na osodo nemadjarskih narodov na Ogrskem, kateri so vsled proglašenja madjarskega jezika za državni jezik postali narodno popolnoma bezpravni; kaže nam pogled na grozovito tlačenje Dancev in Poljakov v

Nemčiji, kjer je nemščina državni jezik. Da nikdo ne bo dvomil, kaj bi čakalo avstrijske Slovane tedaj, naznajajo nemške stranke, izvajajoč iz tega svojega programa že sedaj posledice rekoč: S Slovani in njihovimi tirjatvami nobene sprave in poravnave; toraj samo boj in uničenje!

Brezobzirna sebičnost in surova sila je geslo teh nemških strank. — Ker so izgubile v državnem zboru večino, in s tem vlado, onemogočile so nemške stranke z divjo obstrukcijo in celo z golo surovo silovitostjo vsako delovanje državnega zaborava, ne zmeneč se, če tudi propade avstrijska država.

Danes se gre torej za to, ali Avstrija ostane Avstrija, ali ostane ona zaščitnica vseh svojih narodov, ali pa postane kruta nemška mačeha po pruskom uzoru.

V teh resnih časih treba slovenskemu narodu kot zastopniku odločnih mož; mož, kateri bodo v vzajemnem postopanju z zastopniki drugih slovanskih narodov v Avstriji, sosebno s Čehi, tirjali popolno, vsestransko enakopravnost za vse slovanske narode v Avstriji, kateri bodo tirjali kot prvi pogoj temu pravični zastop v državnem zboru na podlagi splošne direktne in enake volilne pravice; kateri bodo posebno tirjali z vso odločnostjo, in če treba tudi z vso brezobzirnostjo, slovenskemu narodu in njegovemu jeziku priznanje popolne enakopravne veljave v šoli, uradu in javnem življenju; kateri bodo vsled tega zahtevali pred vsem ustanovitev vseh potrebnih šol, tudi strokovnih, obrtnih in trgovskih, do tehnike in vseučilišča ter združitev vseh slovenskih pokrajin v eno administrativno in pravosodno skupino.

Osoda slovenskega naroda je v

Božjih rokah; ista je pa tudi v rokah slovenskega naroda samega in v rokah njegovih zastopnikov!

Ako je stališče slovenskega naroda tudi težavno, ako ga tudi sosedni narodi tlačijo in skušajo pritisniti ob tla, zlomili ga ne bodo! Tudi slovenskega naroda pravica mora zmagati in bo zmagala, ako smo Slovenci složni med seboj, ako zaupa narod v svoje voditelje, v sebe in svojo lastno moč!

Spodbuja pa naj slovenski narod zavest v teh težkih časih, da je tudi on vejica na mogočem deblu slovenskem, da je del onega slovanska, česar orjaški pokret in napredek svedočita, da je bodoči vek vek slovanski!

Rojaki! S to zavestjo, s temi načeli stopimo v bodočo volilno borbo: „Naprej, zastave Slave“!

V Celji, meseca novembra 1900.

Narodni volilni odbor.

Državnozborske volitve.

Rojaki!

Pri zaupnih shodih v Celji dne 1. oktobra t. l. v Mariboru dne 4. okt. t. l. in v Ptuj dne 18. oktobra t. l. določili so se za slovenske kandidate na Spodnjem Štajerskem za razpisane volitve v državni zbor.

A.

za kmetske skupine, ki volijo dne 8. januarja 1900 v sodičnih okrajih.

1. Celje, Vrisko, Gornjigrad, Laško, Šoštanj, Brežice, Kozje, Sevnica

g. Hugo vitez Berks,

graščak na Blagovni;

2. Maribor, Slov. Bistrica, Konjice, Slov. Gradec

g. Franc Robič,

profesor ter deželni odbornik;

3. Ptuj, Ormož, Št. Lenart, Rogatec Šmarje, Ljutomer in Gornja Radgona

g. dr. Miroslav Ploj,

dvorni svetnik na Dunaji.

B.

za mestne skupine, ki volijo dne 11. januarja 1901

1. Celje, Žalec, Vitanje, Vojnik, Laško, Mozirje, Gornjigrad, Ljubno, Vrisko, Rogatec, Šmarje, Brežice, Sevnica, Kozje Konjice in Šoštanj

g. dr. Ivan Dečko,

odvetnik v Celji;

2. Maribor, Slov. Bistrica, Slov. Gradec, Muta, Marenberg, Vuženica, Ptuj, Št. Lenart, Ormož, Ljutomer in Središče

g. dr. Radoslav Pipuš,

odvetnik v Mariboru.

C.

za splošno volilno skupino, ki voli dne 3. januarja 1901 v sodičnih okrajih

1. Maribor desni in lev dravski breg, Slov. Bistrica, Marenberg, Radgona, Čmurek, Lipnica, Arvež, Nemški Lonč, Stainz, Feldbach, Fehring, Fürstenfeld, Kirchbah in Gleisdorf

g. Franc Mlaker,

veleposestnik v Hošnici;

2. za Celje, Vrisko, Gornjigrad, Laško, Šoštanj, Konjice, Slov. Gradec, Ptuj, Ormož, Št. Lenart, Rogatec, Šmarje, Brežice, Kozje Ljutomer, Sevnica, Gornja Radgona se ni določil definitivni kandidat, ampak sta se imenovala za kandidata g. Jože Žičkar, dekan v Vidmu in gosp. Dragotin Hribar, lastnik tiskarne v Celji, med katerima dvema naj volilci sami odločijo, ker pri zaupnem shodu ne prvi ne drugi ni dobil večine.

Rojaki! udeležite se polnoštevilno volitev ter dajte tem postavljenim kandidatom vsi svoje glasove!

V Celji, meseca novembra 1900.

Narodni volilni odbor.

* * *

LISTEK.

Graf Alberto.

Spisal Ivanov.

Pusto jesensko nebo je bilo prepričeno s sivimi, vlažnimi oblaki. Droben dež je pršil.

Raz grad je plapolala črna zastava in se vila v zraku. Trstje pri vodi je zasumelo pri najmanjšem dihu mrzlega vetra, in se nagibalo k vodi.

Graf Alberto je zatusnil na vekovne oči...

Koračil sem črez grajski most. Nekako na sredi starega, s preperelimi deskami kritega mosta je ležal grajski pes; zdaj pa zdaj je žalostno zatulil, kakor da bi tudi on žaloval za umrlim svojim gospodarjem.

Prišel sem na konec mosta in zavil po peščeni stezi proti grajski kapelici. Stopil sem vanjo.

Na visokem, mrtvaškem odu, zastrem s črnim suknom je ležal pokojni graf. Velika, siva brada mu je padala na prsi. Njegov obraz in njegovo visoko, izbočeno čelo sta bila voščeno bleda in hladna. V stisnjeneh, aristokratsko ozkih rokah je držal križec. Njegovo truplo je pokrival bel pajčolan.

Po njegovih ustnicah je lezla muha. Bile so zaprte in se niso zganile. Počasi je rilezla na njegovo veliko zatusnjeno oko.

In bilo mi je, kakor da se bode zdaj in zdaj zgani, da prepodi nadležno živalico. A ležal je tu brezčuten, mrtev.

„Taki so, kakor da bi bili živi,“ se je oglasil v kotu šepavi berač Jaka, ki je nosil očali in govoril več jezikov.

Nekak težak, mračen duh, duh smuti je plaval po vzduhu in polnil moje srce s tajno grozo.

Pogledal sem na dvorišče. Tu sem zapazil komteso, gledajočo v grajsko kapelico, na mrtvaški oder, okoli katerega so plamentele visoke sveče. Krčevito ihtenje je pretresalo njeno slabotno, nežno telo.

S svečanimi, resnimi obrazi so stopili grajski posli po dvorišču in se trudili nabrati svoj obraz v kolikor mogoče žalostne gube. Temu ali onemu se je posrečilo, da je izsilil solzo iz očesa. Kaka grajska dekla je zajavkala z visokim, cvilečim glasom, in bujne prsi so se ji dvigale v vsej svežosti in najboljšem zdravju.

„Joj nam, ni jih več našega gospoda grofa, ni jih! Koliko sem prečula, koliko premolila in pretrpela, koliko shujšala v teh dnevh žalosti in nesreče!“

Pri tem se ti je pa smejal nasproti zdrav, rdečelicens obraz košate grajske deklike.

Sicer pa noben glas ni prekinil tišine, ki je vladala v gradu. Otožni angel smrti je razprostrel svoji črni peruti nad gradom.

* * *

Bil pa je grof Alberto svoje dni mlad, kakor vsak človek, ki učaka starejša leta. Bil pa je tudi krasen mladenič in ni imel nič grofovskega na sebi. Občeval je z vsemi priljubno in neprisiljeno. Ni čuda, da so ga imeli vsi radi.

Takrat pa v teh prostorih ni vladala žalost, takrat ni objemala mrtvaška tišina začrnih stolpov starodavnega gradu. Takrat se je tukaj rajalo in plesalo pozno v noč. Romantika je takrat poganjala tudi svoje bujne cvetove.

Lovski rogovi so se razlegali po grajskih šumah in odmevali črez hrib in dol. Mladi grof Alberto pa je koračil po svojih gozdovih z risanicu na ramu, zdravje mu je odsevalo iz obraza, in mladenička svežost mu je polnila krepke ude.

Veselil se je življenja in ga užival, kakor ga je mogel samo grof Alberto, potomec stare grofovsko rodovine, gospodar širnih gozdov, sočnih travnikov in obsežnih njiv.

Naravo je ljubil nad vse. Da, zgodilo se je večkrat, da ga je noč dohitela, ko je tako krožil po gozdovih, daleč od rodnega gradu. In prisiljen je bil, da je prenočil pri kakem kmetu, ki si je seveda štel v izvanredno čast, da ima pri sebi tako imenitnega gospoda črez noč.

Kedar je bil torej grof sam na širni poljani, ko je solnce ugasnilo, in so že zvezde zablesteli na obnebu, tedaj je pre-

nočil pri kakem kmetu, ki je imel — je bil slučajno ali ne — lepo hčerko ali ženo.

In veselil se je življenja grof Alberto kakor malokdo.

V šumih veselicah in takem nočnem četovanju mu je potekalo mlatno življenje. Jasen smehljaj mu je vedno obkrožal majhne ustnice in vedrega čela ni obsenčila skrb.

A nekoč se je bil na svojem nočnem četovanju prehladił. Protin mu je prešil vse kosti in ga vrgel na posteljo.

Postaral se je. Na svojem gradu je premisljeval mladostne svoje grehe in si grel mrzle ude ob toplo zakurjeni peči.

Hudo je obolel — in nekega lepega dne je zakrožila vest po gradu in okolici, da grofa ni med živimi. —

Sedaj pa je ležal na mrtvaškem odu in snival smrtni sen mož, katerega so za njegovega življenja preklinali kmetski očetje, ki je v mladostnih letih pahnil v nesrečo in sramoto marsikatero kmetsko rodbino.

Otroci, ki so se valjali, odeti v raztrgane cunje, v prahu in blatu po bornih kmetskih kočah, so bili v zasmeh svojim vrstnikom — ker se je po njihovih žilah pretakala modra kri.

Oko mi je zrlo v oledeneli obraz moža, ki je s smehljajem na licu in hladnokrvnim srcem provzročil toliko gorja in solz... Učeni berač Jaka je že odšel iz kapelice.

(Konec prih.)

Mirna peč!

V tej mali dolenski vasi so 11. novembra izvedeli naši duhovniki, kaj je žaljen slovenski kmet. Izvedeli so, da ima celo potrpljenje našega kmetovalca neko moje. Že dva meseca obdelujejo kmeta. V cerkvi se sliši le zabavljanje na one, ki se duhovnikom zunaj cerkve zadosti globoko ne klanjajo. In tudi nad časopise gre, "Vrzite tegu hudiča, 'Rodoljuba' v ogenj", je minolo nedeljo upil dekan Fettich-Frankheim v Št. Jerneju z lece. "Kdor ga bere, stori smrti greh". — Možje že nečejo več k zjutranjim nedeljskim opravilom. Molčati morajo v cerkvi, da se ne pregrešijo proti kazenskemu zakonu. Vladni uradniki tudi molče. Znabiti bi kateri še rad videl, da bi se v cerkvi kaj zgodilo, kar bi se dalo izkoristiti kot hudodelstvo. Zato možje že rajše ne hodijo k opravilu. In če pridejo, vprašujejo že pred cerkvijo: "Kaj mislite, o čem bo danes razsajal, katerega hudiča bo pa danes izgajal?"

Duhovnik in kmetovalec si nista odkrita prijatelja. V vsakem kmetu je nekaj sovražne žrjavice. Odkar pa se je izvedelo, da na Kranjskem izbirajo kmete kot kandidate za poslanstvo, in se teh kandidatov z vsem srcem oprijemajo, odkar duhovniki niso s tem zadovoljni, da naj kmeta kmet zastopa, in so nezadovoljni s postavljenimi kandidati, je postal nasprotje mej farovžem in kmetom veliko in tudi očitno. Tihom, na dnu srca je tlelo že dolgo. Ošabnost nekaterih duhovnikov je razjedila marsikaterega kmeta. Zdaj pa še ta sovražnost proti kmetom-kandidatom, katere so kmetovalci sami postavili. Zdaj to letanje od vasi do vasi, zdaj to shajanje vranov! — Stojte, še nismo kranjski kmetje postali živina, ki jo gospodar vpreže, kakor hoče. In bruhičilo je. Zatlelo je že prejšnjo nedeljo nasproti Pfeiferju v Prečini malo, mirnopeški kmetovalci pa so duhovnikom oči v oči glasno povedali: "Ne boste nas več jahali". In prav so imeli; vi druge krotke ovčice, ki v srcu isto mislite, pa si ne upate na dan s pravo besedo, vi soglašate s tem, veseli ste mirnopeškega dne.

"V šmirnici vam bom prinesli, ko nas boste klicali obhajat", je bogokletno zaklical kmetom v Mirnipeči srdit duhovnik vprivo škofovega odpolanca. "Pojite tega prešiča, vašega komandanta, v Trst, da ga tam zakoljejo", klicalo je isto grdobno človeče v duhovniški sukni, žaleč s tem 70letnega kmetovalca.

Če bi kdo drugi Boga tako ponizal, ga tako grdi, kako upitje bi bilo, kaj bi vse ne zbognali vklip! Norca se delajo ti blagoslovjeni ljudje iz vere. Dr. Šusteršič zbijala s svetim Duhom, mirnopeški kaplan pa iz svete popotnice. Ali ni bilo krvavo potrebno, da se takim ljudem vrata pokažejo? Ali boš, kmetovalec, drugo vero iskal in druge duhovnike, in denar trosil za kaj takega, ko je že skozi 1500 let tvoj očak tlakoval in zbiral za zgradbo cerkv, farovžev ter za fonde, iz katerih se duhovniki redijo? Ne, tega ne boš storil, bi bil neumen. Ali moža jim boš slovenski kmet pokazal, kakor so ga 11. novembra v Mirni peči videli, in krotki, mirni bodo postali ti go-spodje. Ali ne spečejo vsacega vas kmetovalcev psovke duhovnika, ki je v vsej občini čisljenega, veljavnega, 70 let starega moža, ki še ni spregel, ki še trdno svojo kmetijo opravlja, zmerjal s prešičem, katerega je v Trst poslati in zaklati? Kaj takega se upajo tvoji služabniki, tvoji uradniki v farovžu, katere ti rediš! Ali boš stopil na noge, če se tvoj stan tako ponizuje? Imašli kaj ponosa v sebi?

Mirnapeč! Videla si 11. novembra razljene kmetovalce, slišalo je pa ta gromoviti glas tudi vse, kar je že moža kmeta.

"Če me ne boste prišli obhajat", zaklical je 70letni Anton Galič z gromovitim svojim glasom, "boste vi za to pred Bogom odgovorni, ne jaz, klicati vas bom dal, ali na moji kmetiji in čez sebe sem do smrti jaz gospodar in Bog, ne pa vi duhovniki".

Mirnapeč od 11. novembra! Da bi bila velik kres, ki se vidi po vsem Dolenjskem, po vsem Slovenskem. S hrbita kmetovalca doli, doli duhovniki, se vam kliče iz Mirnipeči z gromovitim glasom starega Galiča, in iz grl 300 zbranih mož in žena! Ali vidi, Slovenci — v mirnopeški občini tudi ženska ve, zakaj se gre, in ona je nastopila roko v roki z možem.

* * *

Iz Preske pri Medvodah, 13. nov.

Nikar ne mislite, da smo mi tako pozabljeni na svetu, kakor se nekaterim zdi. Tudi k nam se včasih prikaže kakšna častitljiva glava. Ta sreča in izvanredna čast nas je zadela 8. t. m. Na večer tega dne se pripelje z vlakom iz Ljubljane precej debela in postavna, z velikimi brkami okrašena oseba. Misili smo nekateri rado-vnedneži, kdo će to biti. A, ga že poznamo! Naš g. župnik so ga dokaj lepo sprejeli na kolodvor. To je naš bivši "mnogo zasljeni" državni poslanec, najnovejši advokat in predsednik tihotapskega društva na Glincah, prečastiti g. Ivan P. Vencajz. Kaj neki hoče tako pozno tukaj, smo si mislili. V farovž gresta, g. Vencajz z g. župnikom, in drugi dan smo slišali, da je bil pri nas — shod! Koliko volilcev je bilo na tem shodu, še danes ne vemo, to pa prav dobro vemo, da dvakrat deset jih ni bilo. Nekaj cerkvenih ključarjev z g. župnom, ki pa je shod skoraj zamudil, ker je bil predolgo v Ljubljani. Kaj so sklepali na tem večernem shodu, nam tudi še ni znano; kaj posebnega gotovo ne. Bržas bi bil gospod Vencajz rad zopet izvoljen za našega poslanca. No, Bog mu daj srečo! Samo to nas zanima, zakaj ni bil ta shod bolje razglašen, da bi bili ljudje prišli in tam povedali svoje mnenje, no, pa p. župnik so skoraj gotovo to pozabili povedati na prižnici, kakor sploh radi kaj pozabijo, kar jim ne diši.

V Ljubljani, 15. novembra

Nesloga v češkem klubu.

"Information" poroča, da dr. Engel, dosedanji načelnik češkega kluba, noče več kandidirati ter je vse ponudbe energično odklonil. Engel je proti obstrukciji in proti temu, da bi se zahtevalo, naj se češko državno pravo upelje nemudoma. V klubu pa je močna frakcija, ki stoji na docela drugem stališču ter je zategadelj napadala načelnika Engla v svojih glasilih. Ako Engel ne bo več vodja Mladočehov, je baje nevarnost, da se češki klub razcepí na dva kluba.

Dalmatinci in bosenske železnice.

Radi zmage Ogske v zadavi bosenskih železnic vladu v Dalmaciji silna ogroženost. Ako bi voditelji ne mirili naroda, bi se bili pripetili že veliki poulični nemiri. Poslanci pa bodo na prizadeto zaušnico odgovorili s tem, da v deželnem zboru ne dovolijo davka na opojne tekočine, nato bodo zapustili dež. zbor in začeli agitacijo za zvezo Dalmacije s Hrvatsko. V državnem zboru pa bodo poslanci pri prvi priliki obstruirali v zvezi s Čehi.

Dogodki na Kitajskem.

Mirovni pogoji, katere so narekovali zastopniki velevlastij kitajski vladi, zanimajo sedaj pred vsem evropsko časopisje. Ali jih sprejmo Kitajci? — to je sedaj preče vprašanje. Ako vstreže kitajska vlada vsem tem zahtevam, potem je konec samostojnosti kitajskega cesarstva, predvsem pa konec vladarstva cesarice-vdove. Mirovni pogoji odpró svetu v kitajsko državo vrata na stežaj. Največje reforme se bodo poslej same od sebe izvršile. Listi pa že danes dvomijo, da bi sedanja kitajska vlada hotela vstreči vsem narekovanim zahtevam, ki so resnično največje in najtežje; zlasti pa ni možno verjeti, da bi imela vlada pogum izročiti krvniku očeta bodočega cesarja, še vedno sila vplivnega in mogočnega princa Tuana. Ako pade ta, pade z njim tudi pretendenstvo prestolonaslednika, s tem pa bržas tudi dinastija Mandžu. S Tuanovo glavo bi padla namreč avtoritet in vplivnost cele cesarske rodbine, proti kateri bi se nedvomno dvignilo veliko število pokrajin. Velikanske te posledice, ki nikakor niso sad bojaljivih politikov, skrbe že danes vlado Z jedinjenih držav in morda povzroči Washingtonska vlada, da se pogoji velevlastij vendarše nekoliko umilijo in ublažijo. O cesarju Kwangsu, ki je ujetnik cesarice vdove, so prišle v javnost nove vesti. Mandarini v Šangaju pripovedujejo, da je hotel cesar Kwangsu pred štirinajstimi dnevi vrnilti se v Pekin ter da je skrivoma stopil z Walderseejem že v zvezo. Waldersee mu je baje obljudil vojaško spremstvo, ki ga sprejme v Mengtsinu ob Hoanghu. Princ Tuan in general Tungfuhsiang sta cesarju zagrozila, da bo odstavljen in proglašen cesarjem prestolonaslednik, Tuanov sin. Zbrala sta baje v Kaulu in v Mongoliji veliko armado.

Vojna v Južni Afriki.

Bolezni, ki divijo epidemično v angleški vojni, so začele tudi v najvišje kroge. General Baden Powell, pogumni branitelj Kimberleya, je na smrt bolan in bo menda umrl. Tudi Robertsova hči je baje izgubljena. Da vojne še ne bo tako kmalu končne, dokazuje dejstvo, da je dobil 1. polk royal-dragoncov povelje vkrcati se koncem t. m. na ladjo, ki jih odpelje v Južno Afriko. Iz Pretorije poročajo, da v okraju Rustenburg kar "mrgoli" burskih čet pod poveljništvtom Delareya. Na Doornkopu, vzhodno Kroonstae, stoji močan oddelek Burov. General Bruce Hamilton jih je šel 11. t. m. preganjet. Uspeh še ni znan. Med Kosbergom in Rouxvillom je več burskih čet. Primerilo se je zopet več prask, v katerih so imeli Angleži in Buri enako hude izgube. Angleška vlada ima samo še 4 mil. funt. Sterlingov na razpolago za vojne svrhe, dasi ji je parlament naknadni kredit dovolil že dvakrat.

Dopisi.

Z Gorenjskega, dne 14. novembra.

"Namen posvečuje sredstva", to je vsem pristnim klerikalcem direktiva v njihovem političnem rokovnjaštvu. To nam kažejo brezstevilni izgledi. Jeden tak izgled je bil "tipičen" v dopisu v vzornem "Sl. Listu" št. 41. Pretekli so že nekateri tedni od tedaj, kar me je napadlo skupno več mojih dobrih prijateljev, hoteč me denuncirati pri šolski oblasti. Prištevaje me liberalnim agitatorjem, me slikajo nekako tako, da sem nevaren vsem klerikalnim mahinacijam na gospodarskem in političnem polju. Ljubi moji! Kaj ne, boli vas, ker sem večkrat naslikal s peresom in z besedo več resničnih stvari, katerih nobene niste mogli negirati; in ker me niste mogli tedaj postaviti na laž, preostalo je jedino sredstvo, denuncirati. Denuncia se pač lahko, a to je pes, da se kaj resničnega ne da povedati tako lahko. Če se popečam z dopisom samim, ki je opisan "v interesu splošne koristi v blagor in ugled velevažnega učiteljskega stanu" (se srejem!), potrdim najpred, da sem mlad, kar me reklamira pri ženskem spolu in je znamenje, da še lahko živim dolgo, če bodem zdrav. Vprašam pa, ali so tisti vojskujoči se kaplani po vse Kranjski kaj starejši? Sploh pa mladost ne odvrača nikogar od dela. Pri vsakem delu je treba mladih močij. Pri nas pri Sv. Lenartu ni vedelo ljudstvo za liberalizem in tudi ne za klerikalizem dotlej, da so bojeviti selški duhovniki jeli slepomišiti po naši fari. Ranjki g. Ivan Vavpotič se je vedno ogibal teh stvari, zato je bil priljubljen pri faranih. Buditi ste začeli drugi in sicer v takem tonu, ki ni dostenjen poštenučemu človeku. Napadati ste jeli kmetijsko družbo in jo naslikali kot družbo nevernikov. Porabili ste v ta namen vse mogočne prilike, še na "vohtet" ste razvili agitacijo proti kmetijski družbi. Prijatelji kmeta! Zasejali ste prepri in sovrašto, a sebi več v škodo kakor v prid. Če je padel kakšen udarec, ste ga izvzvali sami.

Poprašam, kaj naj pomenjajo te le vrstice v Vašem članku: "Učitelj je mlad... njegovo vedenje je tako, da bi se, ko bi bila to naša navada (kar seveda ni!?) dalo tako opisati, da bi mu vsa priporočila pri šolstvu vplivnih oseb, ki s posebno gorečnostjo protrezirajo liberalne učitelje, ne mogla rešiti ugleda."

Če bi vedeli o mojem vedenji le kaj malega, ne bi mi prizanesli, saj v novejšem času še delnoče dame napadate z raznimi izmišljajami. Ker mi ne veste ocitati ničesar, ima ta stavek lumparski namen, cigansko sredstvo, me očrtniti pred svetom. Prosim le na dan o mojem vedenju napakah. Pripravljenih imam celo nenastinou bisago čudnih dogodbic, vam lahko postrežem, zajedno pa vam, da s tem le koristim vam, ker pri vas plačujejo slabo vedenje z mastnimi službami. Imenujem vas zglog teh vrst lažnjive "obrekovalce". Dalje odgovarjam, da ne mislim, biti voditelj velike šelške doline, ker nisem v to poklican in tudi ne hrepenim po taki ulogi. Dobe se že drugi možje, in teh je mnogo, ki bodo strmoglavlili vse napade na ljudstvo po selški dolini. Jaz bom le pomagal po svojih močeh.

Mene liberalna inteligenco ni sistematično vzgojila, temveč vzgojil me je ljudski učitelj, ki je mnogo povedal o tistih časih, ko so imeli nad učitelji komando gotovi

ljude. Še več kot ta pa so me vzgojili nebrojni izgledi na drugih, in tudi nekaj na sebi.

Jaz sem bil popolnoma miren, dokler me niso začeli napadati drugi, to sam lahko veste. Nekaj časa sem držal klofute, potem sem jih pa začel vračati. Kljub temu, da sem liberalen, se da govoriti z menoj mnoga pametna beseda, samo tisti pametni besedi: "Molči, ukloni se pred menoj, zato ker sem jaz!" — ne pritrdir nikdar in pod nobenim pogojem. Šolski upravi ste dali breco, ker nastavlja "take mladeniče" na samostojne službe. Šolska uprava bi rada storila nasprotno, a ne more, ker nedostaja učiteljev. In med drugimi vzroki, da ni dosti učiteljev, je tudi, ker se boji vsak vstopiti v naš stan, misleč, da se napor, učiteljstvo zašnjiti, posrečijo. "Hlapec nečem biti, to je revni stan, škorje biksat, to je mene sram", pojo mnogi učiteljski abiturienti. Sploh pa, kako je pri možeh z akademico omiko, v zvezi s "strogim" semeniško vzgojo, ker so pod nadzorstvom izkušenih mož? Od katerih se več čuje, od teh stroge semeniške vzgoje in pod nadzorstvom izkušenih mož, ali od učiteljev? Od katerega perila bi tekla bolj umazana voda?! Izgledi!

Tudi me veseli, če je mnogo takih mladeničev, kakor pravite. Znamenje je to, da bode naša stvar napredovala še bolj. Še bi rad kaj napisal, pa se bojim škarj v uredništvu. Dostavljam le na kritičen izrek, da so moji dopisi bili kakor srednje dobre naloge kakšnega tretješolca, da je "Slovenski List" ves pisani tako, kakor bi izhaljal v kakšnem roparskem brlogu, izdajan in splošovan od poglavarja vseh tolovajskih čet in njegovih pomagačev vsega okroglega sveta.

K. N.

iz Mozirja, 14. novembra. Vaš obča spoštovani in že iz Trbovelj dobro znani Pankracij je res neutrušen in vsestransko delaven mož. Briga in vtika se v vse stvari, tudi take, ki mu prav za prav nič niso mar, zlasti pa so mu gospodarske razmere tesno pri srcu. Kakor hitro izvede, da je kmet prigospodaril par literčkov izabele, takoj vzame brentico ter hodi od hišice do hišice isto nastavlja. Če tudi opazi na tem kmetoljubnem potovanju dosti iznenadeno — kislih obrazov, in če tudi se mu tu in tam malo "pobrusi" tako si vendar kot človek, ki gori za blagor ljudstva — kaj še — za blagor svojega žepa, smo hoteli reči, vse to šteje v veliko čast. — Pa še drug velevažen posel opravlja naš dragi Pankracij. Ker ima mnogo časa, pa jako malo dela, zato je začel krošnjariti z zaslugami g. Žičkarja, katere raznaša po župniji. Gotovo se na-deja, da mu bode g. Žičkar vsa ta pota plačala tako dobro, kakor so mu morali kmetje plačati tisti "trudopolni pot" od Mozirja do Libije. Ker je neki šaljivec dejal, da bo Žičkar, ki je učil, kakor se iz vode dela pijača za delavce, kot bodoči poslanec V. kurije gotovo še učil, kako se iz turščin storžev dela moka, iz katere se bode pekel kruh za delavce, zato g. Pankracija na vse to še posebej opozorimo. Prepričani smo namreč, da bodo te čisto izvanredne zasluge g. Žičkarja vrlo dobro priporočale, in da bode vse kar enoglasno volilo moža, ki je tako vnet in navdušen za blagor "kmetov, obrtnikov in delavcev!". Kako goreča bje predobro Žičkarjevo srca zlasti za naše domače obrtnike, priča tudi to da na vse pretega hvalisa in priporočuje v "slovenskem Gospodarju" vsem našim župnikom in cerkvenim predstojništvom, da kipe in razne cerkvene podobe kupujejo pri tujih kiparjih na Tirolskem, dasi imamo, kakor je to umetniška razstava v Ljubljani pokazala, dovolj domačinov, ki so pravi mojstri v svoji stroki. Naj tukaj omenimo n. pr. le našega domačega kiparja Ivana Cesara, katerega izborni izdelki so se v Ljubljani kar občudovali. Vrli in neutrušni naš Pankracij naj nikar ne pozabi pri svoji burni agitaciji omeniti tudi te čisto posebne Žičkarjeve zasluge za naše obrtniški stan, kajti uverjeni smo, da se morajo prezasluženem delovanju za blagor naših domačih obrtnikov vsa srca za g. Žičkarja kar užgati. Pa tudi naš prečastiti Pankracij si bode še s svojo neutrušnostjo nabral, kar cele koše zaslug, na katere se gotovo pozabilo ne bode!

S Ponikve, 12. novembra. Naš škof hlapec, kaplan Pintarič, približuje se v zadnjem času vedno očitnejne svojim, vele-

Dalje v prilogi.

učenim“ kranjskim tovarišem. Zateka se namreč v kritičnih časih prav nepremišljeno k „Slovenskemu Gospodarju“ ter braska po tem političnem stranišču mariborskih kanonikov z očividnim namenom obrizgati vse, kar se ne skriva pod njegovo „dolgo“ suknjo. Ta učenec sv. Liguorija pa ne premisli, da ni varno na solnce hoditi, če se ima maslo na glavi.

Jedenkrat piše v „Gospodarje“, „da, kdor se mašnika dotakne, Boga v oči dregne“. G. kaplana je bržas strab, da bi se kdo njega dotaknil. Saj povoda ima dovolj. G. kaplana jezi, ker se govori na Ponikvi o njegovi dolgi suknji. Čemu neki? Še prekratka je bila, ker baje ni mogel ž njo pokriti župnikovega hlapca, ko je prišel v mraku na kozolec po mrvo in nehote motil g. kaplana pri študiranju ženskega misterija“. In če sedaj dotični hlapec pridoveduje to „večerno jajce“, dotika se res duhovnika-mašnika, a ne verjame, da bi s tem ljubega „Boga v oči dregal“. Ko bi bilo to res, potem so ga kranjski liberalci že davno oslepili, zoper katero grozno hudo delstvo bi tudi štajerski popi, postavivši se nad devico Marijo, ničesar ne imeli. Ponikovška popa se načkalje kaj rada zadi rata v necega tamošnjega visokošolca, češ, da še vedno ni „koristen ud človeške družbe, posebej še slovenskega naroda“. Bog ve, kateri je koristnejši ud, ali tamošnji jurist, ki se „dobrika“ občinskim odbornikom in jih nagovarja, naj volijo g. Hribarja, ali pa faroškega gospoda. Če je človek „koristen ud človeške družbe, posebej še slovenskega naroda“, ako ima plačano, bernjo in kljub temu v posmeh vsem zakonom berači; ako načalta od ubogih kmetov vina, s katerim naliva sebe in druge, da se jim noge opletajo; ako dela proti dragemu denarju Bo gove, Marije, tabernakelje, pozlačuje nagrobne križe, vse to in drugo, ne da bi mu trebalo davke plačevati, kakor jih morajo drugi obrtniki; ako se končno vsem Ponikovljanim v zahvalo zato, ker ga radijo, po „Slovenskem Gospodarju“ posmehuje in jim odreka sleherno „razsodnost“, tedaj ima ta posestnik „dobrega duba“ prav. In dejanski je doslej tudi prav imela „črna suknja“, ker se je Ponikovljani niso upali odločnejše dotakniti. Toda priprav ponikovski kmet je nedavno temu dejal: „Svita se že“. In zato bo prihodnjič svoje gospode sodil bolj po trebuhi, na katerem rasejo, nego po dubu, ki razgrinja svoj mrak po fari. Zatorej g. kaplan! Opustite v bodoče pisarenje po „Slovenskem Gospodarju“, katerega je očenil železniški čuvaj takole: Ko bi „Gospodarja“ še dolgo bral, postal bi tako neumen, da bi pozabil celo šrange zapirati“. Ne iz dirajte pezdera iz očesa svojega političnega nasprotnika, dokler trpite v svojem bruno, kakoršno je mej drugimi ono, o katerem poja znana narodna: „Pa še gospod kaplan so djal; da si bodo jedno zbral!“

„Narodov valpet“ II.

Pozor!

Pazite na legitimacije, da vam jih duhovniki in drugi klerikalni agitatorji ne pouzmajo.

Pazite na glasovnice, da vam jih nasprotniki ne popišejo.

Poučujte ljudstvo, naj klerikalcem ne da glasovnic in legitimacij v roke.

Dnevne vesti

V Ljubljani 15. novembra.

— Osebne vesti. Za člana izpraševalne komisije za ljudske in meščanske šole v Ljubljani sta imenovana gg. učitevščeni profesor dr. Fran Ilešič in vadnični učitelj Fran Suher.

— Značilno imenovanje. „Slovenec“ javlja, da je imenovan za vodjo deškega semenišča kanonik Andrej Kalan, in ne dr. Evgen Lampe, ki se je močno pehal za to sinekuro. Lampe prevzame vodstvo „Slovenca“. Kako je izkazal Andrej Kalan svojo strokovno usposobljenost v smislu zakona, nam še ni znano, niti ne vemo, če se to „imenovanje“ strinja s statuti „Marijančica“.

— Čegavi zaupniki so poslanci? Dobrepolskega Jakliča je menda obsenčil Šusterščev sv. Duh, zakaj v njegovem dopisu, ki ga je včeraj pricbčil „Slovenec“, čitamo nekaj česar doslej nismo vedeli niti mi niti najznamenitejši poznavalci naše ustave. Kar je slovečki kupčevalc s petjo

tom zasledil, je take važno, da bi mož zaslužil posebno odlikovanje ali vsaj profeso ustanovnega na bodoči katoliški univerzi v Solnogradu, kjer bi mu vsaj ne bila na poti siva brada sedanjega njegovega nadučitelja. Jaklič je namreč našel, da državni poslanci niso samo ljudski zaupniki, ampak tudi cesarjevi zaupniki. Tega doslej živ krst ni vedel in je Jaklič povse zagotovljena prioriteta pri tem razkritju. Tudi posledice že izvaja iz tega, kakor je posneti iz „Slovenca“, kjer naznanja, da on in drugi klerikalci v Dobre poljah se že pripravljajo „za izvolev tacih poslancev, ki bi bili vredni našega in cesarjevega zaupanja“. Kakor znano, je klerikalna stranka določila Dobrepoljem za poslanca Petjet Vencajza in Žlindra Šusteršča. Klerikalci so seveda določili ta dva kandidata tedaj, ko še niso vedeli za Jakličovo senzacionalno razkritje. Ko bi bili prej vedeli, kaj je Jaklič zasledil v naši ustanovi, bi gotovo ne bili izbrali tacih kandidatov, o katerih Jaklič ne bo dvomil, da je naravnost razčlenjenje Veličanstva, če se reče, da sta ta dva moža vredni cesarjevega zaupanja. Vsled tega smo sila radovedni, kaj stori Jaklič, ali bo zahteval, da mora njegova stranka postaviti dva, cesarjevega zaupanja vredna poslanca ali pa bo samega seba vdaril po zobe v razglasil, da je njegovo tolmačenje ustave tako neumno, da naj se čim prej pozabi.

— Kako klerikalci agitirajo. Iz kraljega okraja se nam piše: Viljem Pfeiferju gre pa že zelo trda. V torek, 6. t. m. se je kar sama gospa Pfeiferjeva peljala v Radelco in na Bučko za svojega Viljema agitirat. Posebno se je obrnila do necega Mat. Jakliča, posestnika na Jurčku pri Bučki. Milo mu je tožila, da volilci več ne marajo njenega Viljema za poslanca, ko je vendar „toliko dobrega storil“ za svoje volilce. Govori se, da je gospa s solznimi očmi prosila Jakliča, naj ji pomaga, prosjačiti glasove za njenega Viljema. Gospa — ne bo nič! Jaklič Vam ne more pri tej reči nič pomagati, akoravno on sicer ženskam v vsem prav rad ustreže. V četrtek, 8. t. m. je Pfeifer v Lenicah pri Raki vino točil in prodal. Pri ti priliki je pustil na Raki vino po hišah deliti samo zato, da bi ga še volili. Posebno veliko ga je poslal tamošnjemu občinskemu tajniku, najstrastnejšemu svojemu agitatorju. Ta je bil tisti popoldan kar skrivnostnosladko ginjen od Pfeiferjeve dobrote. Res slab se Pfeiferju godi. Najbolje bi storil, če bi zlezel v postelj in pustil nas kmete, da si izberemo poslanca, ki bo še za kaj družega, kakor da samo predstavlja našo revščino.

— Izpite učne usposobljenosti so prebili pred ljubljansko komisijo: Za ljudske šole s slovenskim in nemškim učnim jezikom gg: Bernard Miroslav, Cimperšek Leopold, Ciuha Franc, Demšar Ivan, Jensko Avgust, Korošec Karl, Mahorič Božidar, Šijaneč Ludovik, Vrabl Rudolf, Žen Ivan in gospodične Aschmann Marija, Baltič Marija (z odliko), Bernard Matilda, sestra Bezljaj Apolonija, Bezljaj Marija, sestra Bezlaj Sofija, sestra Bregar Ljudmila, Burgarell Gizela, sestra Gerčar Mehildis, Gherbaz Ida, Jamšek Ernestina, Kliné Olga, sestra Kopitar Anastazija, Kosar Agneza, Kratner Marija, Likar Antonija, Mazi Olga, Oblak Ljudmila, Pirc Katarina, Poljanec Ljudmila, Raunicher Helena, Schitnik Ema, Tavčar Gizela, Tekavčič Helena, Zajc Zofija in Žerjav Berta (z odliko); z nemškim učnim jezikom pa gospodične: Burgarell Olga, Černe Ivana, Naglas Miroslava, sestra Šinkovec Emerika in gosp. Jašovc Karl. Za francoski jezik so usposobljene gospodine: Nadeniček Olga, Pajér pl. Mačersberg Kristina (z odliko), Wolff pl. Wolffenberg Lydia (z odliko) in gosp. Pogrujc Henrik Dolpolnilni izpit za subdividarno poučevanje v katoliškem verouku je prebil gospod Jeuko Matevž.

— Ljubljansko prostovoljno gasilno društvo imelo je v sredo 14. t. m. svoj službeni shod, kojega se je udeležilo 61 članov. Obravnave so se vršile stvarno in mirno; izključeni člani so se zopet sprejeli v društvo, vse preporne zadeve so se poravnale in načelniku izrekla zaupnica. Naj bi imeli storjeni sklepi uspeh, in premeha naj za vselej osebni prepis v društvu.

— „Russki kružok“ priredi danes, v četrtek zvečer ob 8. uri v zgorenji malo dvorani „Narodnega doma“ zabavni večer s petjem in godbo. Vstop prost. Gostje dobrodošli! Ker je današnji zabavni večer prvi, katerega priredi russki kružok v svojem drugem letu, se je nadejati največje udeležbe.

— „Ljubljansko učiteljsko društvo“ priredi v soboto dne 17. t. m. zabavni večer, ob 8. uri zvečer v „Narodnem domu“ (v pritlični sobi na levo) po nastopenem vzoredu: 1. Nagovor. 2. Šolstvo na pariški razstavi. 3. Petje. — Gostje dobrodošli!

— Južna železnica. Gosp. inspektor in južnoželeznični postajenacelnik nam z ozirom na notico „Čudno postopanje južne železnice“ piše: Določba, da spremiļjevalci popotnikov, če imajo vstopnice za peron, ne smejo stopati v vagone, je veljavna pri vseh železnicih. Ta določba je, v kolikor se tiče našega kolodvora, daleč vidno nobita pri vseh blagajnah kakor, tudi v vestibulu. Prav tako je na avtomatu, iz katerega se dobivajo vstopnice, objavljena v obeh jezikih. Poleg tega pa ima vsaka vstopnica na obratni strani isti pouk. Mislim, da zadostujejo tě odredbe za občinstvo, in pritrdirli mi boste, da pač ne gre, vratarju še povih nalagati, naj ponavljajo onim potnikom in njih spremiļjevalcem pri vstopu v oddeljene prostore kolodvora objavljene razglase in določbe, katerih ti sami nečeo čitati.

— Kitajska poštevanka — ka-li? V neki starini renomirani ljubljanski pekarji računajo na prav poseben način. Tistim, ki so se učili starega „ajnmalajnsa“ kar ne gre v glavo, kako so v tej pekariji našli, da 2krat 3 je — 7. In vendar je tako! V tej pekariji prodajajo namreč 2 žemlji za 3 kr. Vsakdo, kdor se je učil „ajnmalajnsa“, bo rekel da morajo 4 žemlje vendar veljati 6 kr. A temu ni tako! 2 žemlji veljata 3 kr., 4 žemlje pa ne 2krat 3 kr., ampak — 7 kr. Kdor je toli prebrisan, da kupi najprej dve žemlji in gre pred vrata, potem se pa vrne in kupi zopet dve, tisti jih dobi pač za 6 kr., kdor pa 4 žemlje nakrat kupi, plača 7 kr. Ker je na Kitajskem udomačena lepa navada, da je blago vedno toliko dražje, kolikor več ga kdor kupi, zdi se nam, da imamo tudi v rečeni pekariji opraviti s poskusom, uvesti pri nas kitajsko poštevanko. To je gotovo zanimivo, če tudi za prijatelje žemelj ne ravno veselo.

— Akademično tehnično društvo „Triglav“ v Gradcu sestavilo je na II. rednem občinem zborovanju sledč odbor: Predsednik: iur. Ivan Fermevc, podpredsednik: med. Branko Žižek, tajnik: iur. Otmar Golob, blagajnik: iur. Ant. Prus, knjižničar: iur. Ivan Spitzer, gospodar: phil. Ivan Masten, odb. nameršnik: iur. Josip Krevl.

— Na tla podrl je včeraj zvečer na Starem trgu neki voznik tesarja Ant. Zajca, stanujočega v sv. Florijana ulicah štev. 48. Zajc je padel na hrbot in z glavo udaril ob tla. Prestrahl se je tako, da je bil nekaj časa nezavesten. Kriv je neki sam, ker je gledal na stran, in se ni brigal za voznikov opomin. Voznik je vozil korakoma.

— Policaia „štrel“ je danes zjutraj neki brambovski stotnik v kolodvorski restavraciji, ker ga ni takoj pozdravil. Gospod menda ni vedel, da policaj ni dolžan častnikov pozdravljati, in da stori to le iz ujednosti.

— Po nosu udaril je mizarški vajenec A. Š. v Gradaščih ulicah št. 12 mizarškega vajenca Iv B., ko sta šla iz šole. Udaril ga je tako, da je padel na tla in se mu je krvila iz nosa.

— Ponesrečil se je včeraj zvečer pri napolnjevanju steklenic pekovski mojster Jakob Zalaznik na Starem trgu. Obrezal se je na roki tako, da so ga prepeljali v deželno bolnico.

— Tatvina. Včeraj popoludne je prišel h. g. Ani Tribučevi na Mestnem trgu št. 3 mlad človek in jo prosil, da bi ga vzela v stanovanje. Pripravoval je, da je dobil službo na pošti. Tribuč ga je res sprejela in šla takoj kupit posteljno opravo. Neznanec je ostal mej tem sam v stanovanju. Ko je bila prišla Ana Tribuč nazaj, je bil neznanec že odšel, a se ji to ni nič sumljivo zdelo. Šele na večer, ko ga ni bilo od nikoder, vzbudil se ji je sum, da je bil neznanec morda kak tat. Pogledala je v krovček in

res ji je manjalo 17 kron. G. Mariji Balfovi stanjujoči ravno tam pa je izginilo 5 kron, zlat medajlon, srebrna verižica in zlati uhani.

— Tatvina v Rudniku. Včeraj popoludne ob 3. uri, ko ni bilo nikogar doma, je ulomil neznan tat v klet pri posestniku Juriju Nežmanu v Rudniku in iz kleti je prišel potem v sobo. V veči je vzel sekiro in z njuo odpril omaro, iz katerega je vse potmal. Iskal je denarja, pa ga ni dobil. Odnesel je le pol hleba kruha.

— Zaprli so nekega Antona Bičiča ali Vičiča, zidarja iz Renč, ki je v Vodmatu in na Radeckega cesti pričakoval zjutraj mlekarice in druga dekleta in se njim nasproti prav nespodobno vedel.

— Koncert meščanska godba v „Narodni kavarni“ ne bode v soboto, kadar je bilo naznанено, marveč bode v nedeljo dne 18. t. m. ob 1/2. uru zvečer; — to pa, ker je meščanska godba v soboto drugod angaževana.

* Prepoved prodajati v kantinah alkoholične pijače. Francoski vojni minister je izdal, kakor poroča „Militär-Zeitung“ za celo armado veljaven ukaz, v katerem je rečeno: V namen, obvarovati vojaštvu pred nasledki alkoholizma, so vojaški zapovedniki ukrenili različne odredbe, da se utesni konsum alkohola v vojašnicah. Nove odredbe prepovedujejo markatenderjem prodajati žganje ob gotovih urah ali pa določajo, da se smejo samo neke vrste žganih pijač prodajati, ali pa odrejajo, da se v kantinah sploh ne smejo točiti alkoholične pijače. Iz oziroma na higijeno in na disciplino je potrebno, da se naredi razliki med temi odredbami konec, in da se vstvarijo jednotne profilaktične odredbe zoper alkohol, veljavne za celo armado. Vsled tega sem brez pogojno prepovedal, prodajati v kantinah žganje ali alkoholične likere in tiste mešanice ki se zovejo „aperitif“. Ta prepoved velja za vse kantine v vojašnicah in na vežbališčah. V kantinah se sme v prihodnje prodajati samo vino, pivo, mošt in navadne druge pijače, kakor kava, čaj, mleko, čokolada itd., ki ne obsesajo alkohola. Pozivljam Vas, ukreniti kar treba, da se ta ukaz nabije v vseh kantinah in da se strogo izvršuje.

* Nesrečen porod kraljica Drage. Iz Budimpešte poročajo, da je imela te dni srbska kraljica nesrečen porod. Beligrajskim listom je prepovedano pisati o tem.

* Blagajnica ju je ubila. Iz Draždan poročajo: V banki Ed. Rockscha sta kucavničarski mojster Gigas in njegov pomočnik premikala veliko, teško blagajnico, ne da bi bila počakala delavcev, ki bi jima oskrbeli delo. Blagajnica je padla na mojstra in pomočnika in ju ubila. Ko so prišli delavci, so našli nesrečne mrtve pod blagajnico!

* Bogata beračica. V Versaillesu je umrla 83letna beračica Marija Leret, ki je beračila pred cerkvami, na postajah in pocestah. V njeni zapuščini sobi so našli denarja in vrednostnih papirjev za 160.000 frankov. Leret ima nekaj rečnih sorodnikov, ki so njeni pravni dediči.

* Nesreča pri borbi z bikom. Iz Madrija poročajo, da so se pri borbi z bikom v Pedreguerju v pokrajini Alicante porušile klopi. Dvanajst oseb je bilo ubitih in 200 ranjenih.

* Vihar na morju. V luki Honkong so bile radi grozneg viharja poškodovane tri angleške ladje. Več kitajskih ladij se je potopilo. Utonilo je baje več sto oseb.

Književnost.

— „Svetovna korespondenca“ glasilo internacionale korespondenčne družbe na Dunaju. Tako se imenuje mesecnik, ki je glasilo dopisovalne družbe, koje člani se nahajajo že po vsem svetu. Namens družbe je omogočiti pismerno zvezo med člani različnega stanu, ne da bi se sicer poznali osebno. V družbi je 8 oddelkov in sicer za dopisovanje radi zabave ali pouka; za spopolnitve v tujih jezikih; za pozvedovanja, privatna ali kupčijska; za žurnalistik; za izvrševanja malih naročil v tujih krajih; za nabiralce; za šport in za fotografie-amaterje. Vsak novo pristopivi član prejme tiskan zapisnik vseh članov, iz katerega si lahko izbere člana, s katerim hoče dopisovati; pri vsakem članu je naveden tudi predmet, o katerem je določeni pripravljen dopisovati n. pr. o literaturi, o slikarstvu, o folkloristiki, o poli-

tiki — stenografski raznih sistemov, tujih jezikov itd. itd. Vsak član pa je dolžan na došlo pismo v gotovem času odgovoriti, bodisi ugodno ali tudi neugodno. Zastopani so najrazličnejši stanovi in narazličnejši jeziki, med temi tudi vsi slovanski jeziki. „Svetovna korespondenca“ je izbjajala do slej večinoma v nemškem jeziku, a sprejema tudi doneške v vseh drugih jezikih. Letni donesek znaša K 9 60, do konca tega leta pa samo K 120. Kdor hoče o tej zanimivi družbi, pri kateri je tudi nekaj Slovencev in Slovensk ter mnogo Slovanov, kaj več izvedeti, naj se oglasi na naslov: „Welt Correspondenz“ Organ der Internationalen Correspondenz-Gesellschaft in Wien, III/2 Hansalgasse Nr. 3.

Telefonska in brzojavna poročila.

Gorica 15. novembra. Narodno-napredna stranka je pridobila v prvih treh dneh 12 glasov, ki so bili še januvarja za klerikalce. Zmagala je po hudi borbi z 2 glasovoma v V. kuriji v Št. Petru pri Gorici, včeraj pa v Rihembergu in Solkanu z 10 glasovi. Rihemberg in Solkan sta bili dve klerikalni trdnjavi. V Rihembergu županuje še vedno Pavlica, oče obih klerikalnih doktorjev. Po teh uspehih je peta kurija gotova za našo stranko. Slava!

Trst 15. novembra. Uradni list „Osservatore Triestino“ prijavlja članek v prid pogubnosne vinske klavzule.

Dunaj 15. novembra. Danes počni ob 2. uri je došlo iz Petrograda brzojavno naznanilo, da je ruski car za trebušnim legarjem obolen. Do danes popoldne ob 1/3. uri ni došlo nikako daljše pojasnilo. Ker je danes tu praznik, ni možno reči, kakšen utis je ta vest naredila na politične kroge in na borzo.

Dunaj 15. novembra. „Arbeiter Zeitung“ prijava senzacijonalna razkritja glede načina, kako so nemški nacionalci pri volitvi volilnih mož v Mor. Šumberku, v Jičinu in drugod dobili večino. Prisilili so z grožnjami na tisoče čeških delavcev, da so glasovali za nacionalce. Zoper dotične fabrikante se je podala kaz. ovadba radi izsilovanja.

Dunaj 15. novembra. Minister Kallay je odpotoval v Bosno „na inspekcijsko“.

Dunaj 15. novembra. „Deutsches Volksblatt“ razpisuje 2000 K tistem, ki najde Hilsnerjeve sokrivce. V Piseku so več oseb radi ščuvanja zoper Žide ažetirali.

Zagreb 15. novembra. Danes se je sešel sabor. Opozicija namerava čim prej spraviti v razgovor: 1. Deklaracijo nadvojvode Frana Ferdinanda. 2. Udeležbo Hrvatske na pariški razstavi. 3. Bosanske železnice. 4. Afero Stadler.

Budimpešta 15. novembra. Vest, da vstopi Szilagy kot minister notranjih del v Szellov kabinet, se dementuje.

Budimpešta 15. novembra. Mestne finance so v tako obupnem stanu, da hoče občinski zastop prosiť vlado, naj se loti ona saniranja, in naj postavi sekvestra.

Poslano.*

Uredništvo „Slovenca“.

Veliko imam opraviti. Oprostite torej, prijatelji pri „Slovencu“, ki se mene vsak dan v svojih molitvah pobožno spominjate, da vam ne odgovarjam točno in se vam spodbodno ne zahvaljujem. Morebiti po volitvah. Pa tedaj menda tudi ne, kajti tepehi boste prav gotovo na dveh voliščih Dolenjske, tepehi na deželi. Samo ob sebi se umeje, da tudi v mestni skupini takoj kakor se spodobi. Tam boste 14 dnij svoje kosti pobirali. In tedaj bom reklo: „De mortuis“ ...

Pa jedno predebelo vašo laž moram danes vendar v naglici popraviti. V št. 258. piše neki mož resnice in pravice v dopisu iz Novega mesta, da na našem volilnem shodu, na katerem je bila Plantanova

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

kandidatura sprejeta, se je naš župan za Šukljeta potegoval. To ni res. Naš župan je zadnji govoril in odločno optiral za neodvisnega kandidata, Plantana. To tedaj popravite. Vi ne morete v srce svojih dopisnikov gledati iz Ljubljane sem, in zato vas ti ljudje včasih „farbajo“, da je kar grdo.

Taka farbarija je n. pr. tudi to, kar vaš dopisnik v istem dopisu piše, da ima namreč g. dr. Elbert, naš prošt, že velike zasluge za Dolenjsko, da je Dolenjski že veliko koristil. Dozdaj je, dasi tekompol leta, že sedmi konj ali kobila v njegovem hlevu. Toda mi Dolenjci mislimo konjerejo opustiti. Brali smo tudi v „Slovencu“, da morajo zaslужni možje pri nas kandidirati in v „Domoljubu“ nekaj časa pozneje, da so najmerodajnejši možje v našem mestu gospodu proštu kandidaturo ponudili. Da se ne boste jezili nad temi dopisniki, ki zasluge tega in onega kar le iz rokov tresejo, sem vam tudi še to povedal.

V Novem mestu 12. nov. 1900.

Z Bogom! Vaš

Dr. Slanc, m. p.

Darila.

Dljaški kuhinji v Kranju so v času od 1. avgusta do 31. oktobra 1900 leta razun rednih prispevateljev izročili, oziroma doposlali p. n. gospodje, dame, uradi in družbe naslednje darove:

M. K. v V. „namesto venca na grob g. dekanu Ant. Mežnarcu“ 6 K, učitelj Jos. Lapajne imenom cerkljanskoga učiteljstva „polovico čistega dohodka vrtne veselice v gostilni gospe Vavkenove v Cerkljah“ 90 K 34 vin., Vinko Majdič iz Kranja povodom sedemdesetletnice rojstva Njega Veličanstva cesarja Franca Jožefa daroval 500 K, osmrica pod „Golicu“ igrala „sveto resnico“ in darovala 1 K, župnik M. Narobe v Zapogah 10 K, uredništvo „Slovenca“ kot darilo župnika Mihe Sajeta v Štangi 2 K, prof. Anton Zupan najdenih 10 vin, dr. Edv. Globičnik 1 K 10 vin., po dr. Fr. Prevcu „iz kazenske pravde“ G. c. K. 10 K, V. Watzak, merosodec v Šmartnem pri Litiji 4 K, prof. Anton Zupan najdenih 10 vin., prof. Anton Štritoš povodom svoje odhodnice daroval 20 K, vdeleženci te odhodnice darovali še posebej 44 K, profesorski kolegij kranjske gimnazije (izvzemši onih ki posebej prispevajo) za mesec oktober 8 K, inženir Viljem Pollak v Tržiču 30 K, Neža Ukmar iz Kranja 4 K, župnik Jan Brence v Preški 2 K, Fr. Rudolf, posestnik v Črnom vrhu pri Idriji 6 K, J. Tirsinger, kaplan v Jelšanah 4 K, dr. Fr. Perné, „namesto venca na grob svojega nekdanjega učitelja dr. Fr. Lampeta“ 6 K, župnik Jern. Ramoveš v Poljanah 40 K, župan Niko Lenček v Škofjoloki 5 K, davkar Ant. Kuralt v Senožečah 4 K, J. Volk „dobrotna roka iz Selca“ 2 K, župnik Anton Kukelj v Šent Jurju 5 K, Ivan Renier, župni upravitelj v Kranju, 1 cekin za 10 frankov, Janez Pfaifar, župni upravitelj v Javorjah 10 K, župnik Jern. Primožič v Goričah 6 K, Matija Ažman, mizar in posestnik v Kranju 2 K, slav. ravnateljstvo kranjske gimnazije: preostanek prostovoljnih prispevkov povodom slavnosti, katero je priredila gimnazija v proslavo cesarjeve sedemdesetletnice 325 K 80 vin., Mavril Mayr „odškodnino za nezgodno“ 60 K, dr. Ant. Arko v Škofjoloki 10 K, župnika Lovro Krištofič v Kotorju 10 K in Jan Škerjanec v Vremah 10 K, kaplan Franc Juvan v Staratemrtru pri Ložu 5 K, Janko Majdič, nabiral za refoško, preostanek 2 K 60 vin., durakisti pri Pet. Mayrju 2 K 40 vin., Gilbert Fuchs v Kokri 20 K, J. C. Demšar trgovec v Železnikih 4 K, župniki: Jos. Preša v Oršicah 10 K, Franc Eržen v Zalem Logu 6 K 50 vin., Franc Okornovc v Dražgošah 4 K, Jan. Teran v Ljubnem 6 K, Frid. Hudovernik v Lesčah 6 K, Blaž Petrič v Velesovem 5 K in Martin Poč v Komendi 8 K, županstva: Škofjoloka 20 K, Radomlje 10 K in Kotor 8 K, župniki: Šimon Žužek v Vodicah 10 K, Baltazar Bartol v p. na Spodnjem Berniku 4 K, Jan Oblak v Gradu (Bled) 4 K, Mat. Preželj v Mavčicah 10 K, Jan Molj v Stranjah 10 K, Blaž Muhovec v Kamniku 20 K, Jakob Strupi na Goričici 10 K in Franc Rajčević v Grahowem pri Cirknici 10 K.

Na živilih je darovala gospa Eliza Matajc iz Stražišča 176 kg krompirja in 27 kg fižola.

Odbor izreka p. n. dobrotnikom in dobrotnicam za naklonjene velikodusne darove svojo najtoplejšo zahvalo in prosi slavno občinstvo, da imaj svojo dobrotno roko še nadalje odprto blagemu namenu našega zavoda.

Dež. gledališče v Ljubljani.
Stev. 27. Dr. pr. 1046

Opera.

V petek, dn. 16. novembra 1900.

Drugikrat v sezoni:

Trubadur.

Opera v 4 dejanjih. Spisal S. Cammarano, vglasil G. Verdi. Poslovenil A. Štritoš. Kapelnik g. Hilarij Benišek. Režiser g. Josip Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 1/2. 8. uri. — Konec po 10. uri.

Pri predstavi sedežejo orkester s. c. in kr. poh. polka Leopold II. Št. 27.

Prihodno nedeljo, dn. 18. novembra t. l., popoldne ob 1/3. uri popoludanska ljudska predstava ob znižanih cenah. Drugikrat: „Četrt božja zapoved“. — Večer ob 1/2. 8. uri opera predstava: „Nikola Šubić-Zrinjski“.

Pri Ervinu Burdyeh-u, lekarju v Škofiji Lokl se dobiva (321-80)

ustna voda

z novim antiseptikom
katero je sestavil zozdravnik dr. Rado Frič, katera ohrani zobe zmraj zdrave in bele, ter zamori vsako gnilobo.
Steklenica, zadoščajoča za eno leto, stane 2 kroni, po pošti 2-05 kroni.

Umrli so v Ljubljani:

V hiralnici:
Dne 13. novembra: Ivan Rožič, delavec, 50 let, kap.

V deželni bolnici:
Dne 8. novembra: Josip Dimic, dñinar, 42 let, jetika

Dne 10. novembra: Fran Rus, posestnikov sin, 9 let, vnetje možganske mrene. — Lucija Kregar posestnica, 49 let, rak.

Dne 12. novembra: Matija Ožina, gostija, 61 let, oslabljenje srca.

Dne 13. novembra: Ana Soklič, davčnega oficijala hči, 6½ let, davica.

V otroški bolnici:
Dne 13. novembra: Ivan Strukelj, črevljarev sin, 1 mes., oslabelost.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 806,2 m. Srednji srednji tlak 756,0 mm.

Nivo	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetovi	Nebo	Predv. v 14 urah
14	9. zvečer	733,0	70 sl. svzvod	oblačno		
15	7. zjutraj	732,5	67 sr. jivzvod	oblačno		
	2. popol.	732,7	84 sl. jvzvod	oblačno		0 mm

Srednja včerajšnja temperatura 72°, normale: 39°.

Dunajska borza

dne 14. novembra 1900.

Skupni državni dolg v notah	98 15
Skupni državni dolg v srebru	97 90
Avstrijska zlata renta	115 05
Avstrijska kronska renta 4%	98 45
Ogrska zlata renta 4%	114 95
Ogrska kronska renta 4%	90 35
Avtro-ogrsko bankno delnice	1692
Kreditno delnice	663 50
London vista	240 65
Venški drž. bankove za 100 mark	117 70
20 mark	23 52
20 frankov	19 19
Italijanski bankovci	90 65
U. kr. cekini	11 38

Oskar Szillich, nadoficijal južne železnice naznanja v svojem in vseh srodnikov imenu ter v imenu pokojnikove soproge **Elize Szillich**, da je po Vsemogočnega volji se preselil v boljši svet nepozabnega, iskreno ljubljeni oče, oziroma soprogi, starci oče itd., gospod

Karol Szillich

vpočojeni uradnik južne železnice v Ljubljani

ki je preminul danes zjutraj ob 10. uri po dolgem trpljenju, previden s sveto-tajstvi in tolažili sv. vere, v 82. l.

Pogreb pokojnika bodev soboto dne 17. t. m. popoldne ob 1/4 m iz mrtvašnice pri sv. Krištofu, kamor se je preneslo truplo ranjega. (2363)

V Ljubljani, 15. novembra 1900.

Mesto vsakega druzega naznanila.

Mizarska zadruga

v Šent Vidu pri Ljubljani

se pripravlja slavnemu občinstvu v naročitev **raznovrstne temne in likane**

sobne oprave

iz suhega lesa, solidno izgotovljene po lastnih in predloženih uzorcih.

V prav obilno naročitev se pripravlja

Josip Arhar načelnik

</

Doma vkuhané, jako dobre
brusnice
(Preiselbeeren)
in jamčeno pristno, domačo
slivovko in sadjevec

priporoča tvrdka
Kham & Murnik
trgovina špecerijskega in delikatesnega
blaga ter vinarna. (2345-2)

Vino cviček
nepokvarjeno, dolenjsko
• • • se toči • •

 v gostilni Triglav'
Lesce, Gorenjsko. (2354-1)

Nihalne ure z glasbo

so poslednja novost v izdelovanju ur. Te francoske miniaturne ure na nihalo so 69 cm dolge, omarična, natanko po podobi, je iz orehovega lesa, fino politrana, z bogato pozlačenimi fantažiskimi obrobi in umetljivo izrezlanim nastavkom, in igrajo vsako uro najlepše koračnice in ples. Cena s prevoznim zabojem samo 9 gld. Ista uro brez glasbe, a z bitjem, vsake pol ure in cele ure bijočim, s prevoznim zabojem samo 6 gld. 80 kr.

Te nihalne ure niso samo zajamčeno na minuto idoče, nego so tudi vsled svoje zares krasne izdelave jake lep in eleganten pohištven komad. Razposiljajo se le proti povzetju. Neugajajoče se vzame nazaj in se denar vrne, torej ni nobene rizike. — Velik ilustrovani cenik o urah, verzicah in prstnih i. t. d. brezplačno in franko.

Josip Spiering, Dunaj,
1977 I. Bez., Postgasse Nr. 2. 8 a

Poštna hranilnica ček štev. 849.086.

Glavna slovenska
hranilnica in posojilnica

registrovana zadruža z neomejeno zavezo

pisarna: na Kongresnem trgu št. 14, Souvanova hiša, v Ljubljani

sprejema in izplačuje hranilne vloge in
obrestuje po 4½% od dne vložitve do dne vzdige
brez odbitka in brez odpovedi.

Uradne ure od 8-12 dopoldne in od 3-6 popoldne.
Hranilnične knjižice se sprejemajo kot gotovina, ne da bi se obrestovanje pretrgal.

(1933-9) Dr. M. Hudnik, predsednik.

Št. 35.858. (2352-1)

Ustanove.

Pri mestnem magistratu ljubljanskem
1. Jan. Bernardini-jevo v znesku 200 K,
2. Jos. Jak. Schilling-ovo v znesku 200 K,
3. Jurij Thalmeiner-jevo v znesku 194 K,
4. Jan. Jost. Weber-jevo v znesku 204 K,
do katerih imajo pravico hčere ljubljanskih meščanov, ki so se letos omožile, so uboge in lepega vedenja.
5. Jan. Nikl Kraškovič-ovo v znesku 162 K do katere ima letos pravico ubog kmetovalec iz St. Peterske župnije v Ljubljani.
6. Jan. Ant. Fancoj-ovo v znesku 134 K, do katere imajo pravico uboge, poštene neveste meščanskega ali pa nižjega stanu.
7. Jos. Sr. Sin-ovo v znesku 96 K, katero je podeliti dvema najbolj revnim deklincama iz Ljubljane.
8. II. Ant. Raab-ovo v znesku 462 K, od katere dobi polovico uboga, dobro vzgojena meščanska hči, ki se je letos omožila; drugo polovico pa uboga vdova meščana.

Prošnje za podelitev ene ali druge teh ustanov vložiti je opremljene s potrebnimi dokazili do 30. t. m. pri magistratnem vložnem zapisniku.

Mestni magistrat v Ljubljani

dné 1. novembra 1900.

Organist

2342-2
poučeval bi na glasovirju.

Naslov: Marije Terezije cesta št. 11

(Kolizej), III. nadstropje, pri J. Podkrajšek.

Antonio Ferlan

di Giorgio

v Rovinju (v Istriji)

zaloga vin lastnega pridelka
terana, belega vina, belega moškata, rudečka-
stega vina in rudečega
vina. (2254-4)

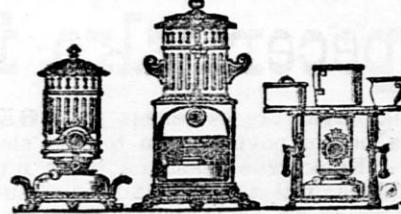
Na zahtevo se razpošiljajo
vzorci in ceniki.

R. Ditmar

DUNAJ

Petrolejske svetilke
in lestenci
vsakovrstnih cen.

Največja izber objektov
v modernem slogu. (2361-1)

Prenosilne petrolejske peći
za kurjavo in kuho.

Telefon štev. 135.

St. 1017. (2356-1)

Spreten

knjigovedja

nemškega in slovenskega jezika zmožen,
ter z lepo pisavo, se tako vspremo v
neki tukajšnji trgovini.

Ponudbe pod šifro „S. V.“ poste re-
stante Ljubljana. (2357-1)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Priznano najboljše sredstvo proti kurjim oče-
som, žuljem itd. itd.

Glavna zaloga:
L. Schwenk-ova lekarna
Dunaj-Meidling.

Zahte-
vajte Luser-jev obliž
za turiste po 60 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah.
VLjubljani: M. Mardetschläger,
J. Mayr, G. Piccoli. V Kranju:
K. Savnik. (485-28)

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski
sok, kateri teče iz breze,
ako se navrti njeno deblo, je od pamтивke
znan kot najzvrstnejše
lepotilo; ako se pa ta
sok, po predpisu izumitelja pripravi kemič-
nim potem kot balzam,
zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali
drugi deli polti ločijo se že drugi dan ne-
znanne luskine od polti, ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgladi na obrazu nastale
gube in kožavé pike ter mu daje mladostno
barvo; poltiodeljuje beloto, nežnost in
čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost,
ogerje, nosno rudečico, zajedce in druge ne-
snažnosti na polti. — Cena vrču z navodom
vred gld. 1:50. (37-21)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO

Najmilješje in najdobrodjenejše milo, za
kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóč-ja

lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna

naročila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

Učenec

se vspremo v trgovino s špecerijo, drob-
nino in železnino pri

(2315-3) Val. Lapajne-tu v Idriji.

Žensko kolo

skoro novo, je na prodaj za nizko ceno,
znancem tudi na obroke. (2332-2)

Naslov pove upravnštvo „Slov. Nar.“.

Cislanim prijateljem in blagovalcem mojega
„Triglava“!

Dajem uljudno na znanje, da se dobiva moj
pristni, zelenski sok „Triglav“ v nepo-
kvarjeni, izvirni kakovosti v prodajalnici

Edmund Kavčić

v Prešernovih ulicah, nasproti glavne pošte
katera se tudi za izvoz te domače špecialitete
v inozemstvo zavzema.

Z odličnim spoštovanjem
J. Klauer. (2023-39)

Krasne novosti nagrobnih

vence

in
trakov za vence

priporoča (2070-6)

Karol Recknagel

Mestni trg št. 24.

Razpis služeb.

Na mestni nemški dekliški Srazrednici je stalno popolnit
dvoje na novo osnovanih učnih mest.

Prosilke za razpisani mesti naj svoje pravilno opremljene prošnje predpisanim
potom vlagajo

vsaj do 10. decembra t. 1.

pri podpisanim c. kr. mestnem šolskem svetu.

Zakasnele ali pa pomanjkljive prošnje se ne bodo vpoštevale.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani

dné 8. novembra 1900.

Razglas.

Pri okrajnem zastopu v Šmariji pri Jelšah je oddati

mesto okrajnega tajnika

s stalno letno plačo 1000 K in s postranskimi zasluzki.

To mesto se mora nastopiti s 1. prosincem 1901.

Ponudniki, kateri morajo biti večji slovenskega in nemškega jezika popolnom,

naj vložijo svoje ponudbe do 15. decembra t. 1. pri podpisanim okrajnem odboru.

Okrajni odbor Šmarije pri Jelšah.

dné 7. novembra 1900.

Načelnik: Dr. Josip Georg.

!Prvi kranjski konjak iz dolenjskih vin!

Odlikan za svoja vina in konjak pri dunajski jubilejski raz-
stavi 1898. leta. (1878-3)

Podpisanci priporoča svojo zalogo pristnega dobro obležanega

konjaka iz dolenjskih vin

v steklenicah, nadalje svojo zalogo dobril, pristnih in starih

dolenjskih vin iz američanskih cepljenih in starih trt

Opozarja se na ter pelinkovca. užgani probek!

A. I. Wutscher

Brezovica, Št. Jernej, Dolenjsko.

Dobiva se pri g. J. Praunseiss-u v Ljubljani

!Brinovec in slivovec v steklenicah!

Americanske trnje

„Ljubljanska kreditna banka“
v Ljubljani
Špitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja
vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih
pisem, srečk, novcev, valut i. t. d. po najkulant-
nejših pogojih. (1877-53)

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim
obrestim.
Zavarovanje proti kurzni izgubi.
Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog
na vložne knjižice, na tekoči račun in na giro-
konto s 4% obrestovanjem od dne vloge do
dne vzdviga.
Eskompt menjic najkulantneje.
Borzna naročila.

Pozor!

Jšče se sirota markerja, ki naj se po telefonu nemu-
doma zglaši, da se ji po namenu ustanove izroči prebitek
fonda za „strike“. Pogoj pristna čistokrvnost pokolenja.

(2355)

Od hoc-komitete.

„The Gresham“

zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Filiala za Avstrijo:
Dunaj, I., Giselastrasse 1 | Pešta, Franz-Josefspl. 5, 6
v hiši društva.

Filiala za Obersko:
Pešta, Franz-Josefspl. 5, 6
v hiši društva.

Društvena aktiva dn 31. decembra 1899 kron 177,060.451—
Letni dohodki na premijah in obrestih v letu 1899 34,259.092—
Izplačila za zavarovalne in rentne pogodbe in za nazaj-kupe itd. od obstajanja družbe (1848) 383,793.888—
Med letom 1899 je društvo izpostavilo 5838 polic z glavnico 56,097.108—
Za špecjalno varstvo avstrijskih zavarovancev je „The Gresham“ do dne 31. decembra 1899 založilo vrednostnih papirjev v znesku (2388-1)

nom. kron 20,359.000.—

pri c. kr. ministerijalnem plačilnem uradu na Dunaju.

Prospekti in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

glavna agentura v Ljubljani pri Guido Zeschko
vila nasproti „Narodnemu domu“.

Slavnemu p. n. občinstvu se uljudno naznanja, da se prične

v soboto, dne 3. listopada t. l.

v Prešernovih ulicah št. 1, v Frišovi palaci

velika prodaja blaga

in sicer pride na prodaj:

velika partija sukna, med tem angleško in brnsko sukno in blago za haveloke;

velika partija raznega volnenega blaga za dame in barvanega bar-

henta meter od 15 kr. naprej;

velika partija Smyrna preprog (tepihov) vsake velikosti, kakor pre-

proge za pred postelje in za na stene. Preproge 2 metra široke in 3 metre dolge

po 5 gld. 90 kr.;

velika partija svilnatega blaga, med tem najnovejši vzorci Taft svile

meter po 95 kr.;

velika partija modercev, približno 500 komadov iz neke konkurzne mase

od 30 kr. višje.

(2344-2)

Vrhu tega še nekaj izvanredno cenih partij raznega blaga.

Ker se bode omenjeno blago po izvanredno nizkih cenah prodajalo,
je upati, da se izbera v kratkem zmanjša, in je tedaj priporočljivo,
da se vsakdo, kdor želi to ugodno priliko uporabit, pravočasno
z nakupom preskrbi.

Pristne ruske

1860
T.P.A.P.M.
C. HETEPBURJ
Varstvena znamka.

Peterburške
a 10 Š E

(2289-3)

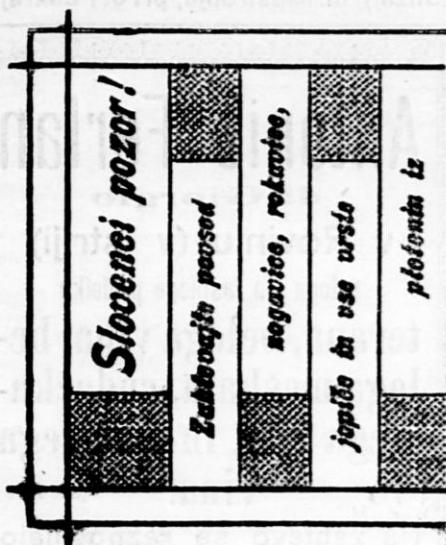
se dobivajo po stalnih cenah pri tvrdkah:

J. S. Benedikt, K. Karinger, H. Kenda, Ant. Krisper,
V. Petričič, K. Recknagel, Fr. Szantner, F. M. Schmitt.

Priporočam slavnemu občinstvu svojo veliko in bogato
zalogo različne zlatnine in srebrnine, posebno priporočam
prave fine švicarske žepne ure, srebrne, zlate in nikel-
naste po jako nizkih cenah.

Za vsako uro jamčim jedno leto. Poleg tega priporočam fine zanesljive šivalne stroje iz naj-
boljših in izkušenih tovarn s 5letnim jamstvom.

FRANC ČUDEŇ, urar v Ljubljani na Glavnem trgu štev. 25, nasproti rotovža.

Stajerski

LODEN SUKNENEGA BLAGA za moške obleke

Najmodernejše in najboljše kvalitete

za oblike plašče haveloke športne obleke gasilce livrete vse čista robna volna

zimske suknje

Največja zaloge raznega blaga za Črno in modro tkano blago (Kammgarne), ševiot od K 3.— naprej.

Oddelek za sukno firme KASTNER & ÖHLER, GRADEC.

(1888-18)

Razglas.

V konkurzno maso Adolfa Kopriča, trgovca v Ljubljani spadajoče špecerijsko in mešano blago

o priliki inventure cenjenega na 3651 K 95 v., proda se vsled sklepa upniškega odbora potom povpreča, in to pod sledečimi pogoji:

Konkurzna masa ne jamči niti za kakovost niti za množico v prodajo ponuja blaga, niti za mogoče v inventurnem zapisniku nahajajoče se nedostatke. Zapisnik inventure je pri oskrbniku mase na prosti ogled.

Upniški odbor si pridržuje pravičo, da ponudbe presodi, jih sprejme ali odkloni. Tisti ponudnik, česar ponudba bo sprejeta, je zavezан plačati kupnino tekom treh dni, od dneva začetni, ko mu je bilo naznanjeno, da je sprejet upniški odbor njegovo ponudbo, v roke podpisanega oskrbnika mase in prevzeti ukupljene reči po plačilu kupnine v osmih dneh. Sleherni ponudnik mora priložiti svoji ponudbi 10% cenilne vrednosti kot varščino.

Kupcem se naznanja, da je konkurzno blago na zahtevo in proti zglastitvi pri upravniku mase vsak dan na vpogled razstavljen.

Dotične ponudbe je podati najpozneje do včetega 1. decembra 1900 podpisemu oskrbniku mase. Natančna pojasnila daje podpisani.

V Ljubljani, dne 10. novembra 1900.

Dr. Albin Kapus,
kot oskrbnik konkurzne mase Adolfa Kopriča.

Svojo zahvalo

izrekava prav toplo vsem nama naklonjenim poznanim in nepoznanim p. n. odjemalcem, zlasti pa veleopštovanemu ženstvu, katero zahteva o takoj odločnostjo po vseh prodajačnicah najine testenine.

Z vsem opštovanjem

Žnidrišič & Valenčič.

Ilir. Biotrica, v oktobru 1900.

(880-29)

Gramofon. Najboljši in najglasnejši iznajdeni glasbeni aparat, kateri svira polnoma čisto in razločno osobito glasovir, petje in godbo. Izvrstna zabava za vsacega, priporočljivi so automatični posebno za gostilničarje in kavarnarje.

Cena 65 gld.; automatičnega 120 gld.

* Interesenti se lahko prepričajo in ogledajo automat v moji prodajalnici. *